

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Petr Vlček

Název práce: Prodej současného umění v České republice

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Josef Ledvina Ph.D.

Hodnocení obsahu a výsledné podoby bakalářské práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....A.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....
Celkové hodnocení bakalářské práce.....C.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Petr Vlček si vytkl za cíl kriticky zhodnotit poměry na českém trhu se současným uměním. Jeho hodnocení přitom není kritické v tom smyslu, že by kritizovalo zboží povahu umělecké práce jako takové; Vlček zjevně není „proti trhu“, poukazuje spíše na absenci určitých standardů, například těch, které se týkají galerijního zastoupení. V případě aukčních domů pak ukazuje, že pro ně současné umění představuje jen okrajovou záležitost a konstatuje, že „tato forma prodeje negeneruje stabilní příjem ani jednomu současnému umělci z nejmladší generace“.

Práce sympaticky provokuje pragmatismem, s nímž k tradičně choulostivému tématu vztahu peněz a umění přistupuje. Autor by si zjevně přál, aby se situace vyvinula tak, že trh bude spolehlivým zdrojem příjmu pro široké spektrum mladých

umělkyní a umělců. Poukazuje tak například na to, že trh upřednostňuje malý okruh „hvězd“ a že umění je vnímáno převážně jako luxusní komodita. Tady se ovšem otevírá otázka, do jaké míry jsou některé „neduhy“ domácího trhu s uměním místní specifikem a do jaké obecnější konsekvencí tržních mechanismů. Myslím, že aby Vlček své systému galerijních prodejů nakloněné stanovisko obhájil, musel by srovnat místní situaci se situací, kde trh tuto funkci skutečně plní, nebo alespoň plní podstatně lépe.

Petr Vlček se v práci opírá primárně o cca desítku rozhovorů, které pořídil s vybranými umělkyněmi a umělci, jednou galeristkou a jedním sběratelem, a o anketu, již rozdistribuoval v podobě interaktivního dotazníku prostřednictvím studijních oddělení několika uměleckých škol. Naopak o sekundární literaturu se výklad opírá minimálně. Zejména krátké oddíly extenzivně citující zmíněná interview působí torzálně. Odpovědi respondentů tu nejsou podrobeny hlubší analýze a chybí tu i kontextuální informace, které by vysvětlovaly, jakou pozici zpovídání na českém uměleckém trhu zaujímají. Na druhé straně je třeba na práci vyzdvihnout, že autor vyvinul velmi nadstandardní úsilí právě při pořizování dat a při jejich zpracování formou grafů.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji C.

● **Otázka:**

Z práce plyne, že by si autor přál, aby umění nebylo luxusní komoditou. Poprosil bych ho tedy, aby stručně srovnal domácí situaci s příkladem zahraničního trhu, na němž umění luxus nepředstavuje.

Datum: 30.5.2021

Podpis: